

Sygdomme", er den, at der altid er nogen Mis-
 lighed forbunden med at lade Skipperens egen
 Dom om det være afgjørende. Naar Vn-
 dringsforlaget vedtages, bliver det jo ham, der maa
 skjønne, om Sygdommen, som en Mand har om-
 bord, er af mistænkelig Karakter, men det er mu-
 ligt, at man ikke kan komme Sagen nærmere all-
 givel, og jeg tror, at i praktisk Henseende vil
 Resultatet blive omtrent det Samme. Svad Vn-
 dringsforlag Nr. 8 angaar, skal jeg bemærke, at
 det kan jeg saa meget mindre have Noget mod,
 som jeg allerede under 1ste Behandling, om jeg ikke
 husker feil, bemærkede, at man mulig paa denne Maade
 kunde undgaa den Ulempe, der ellers kunde være
 forbunden med at drage ganske smaa Fartøier og
 Fisterbaade, som komme fra Nabolandene, ind
 under Lovens Bestemmelser. Med Hensyn til
 Vn- dringsforlag Nr. 12 angaaende Karantæne-
 etablisementet skal jeg bemærke, at det forekommer
 mig tvivlsomt, om det ikke allerede, saaledes som
 Lovforlaget var affattet, var muligt, at man
 ligesaa vel i Genhold til Loven kunde vælge at
 lægge et Skib ud og benytte det som Karantæne-
 anstalt, som at have en saadan paa det faste
 Land, men jeg er enig i, at det er rigtigt ikke at
 drage dette Spørgsmaal, om det skal være det
 One eller det Andet, ind under denne Lov, fordi
 de nærmere Undersøgelser, som i saa Henseende
 maatte foretages, ikke ere foretagne og ikke ville
 kunne foretages i nogen ganske kort Tid; der
 kræves i saa Henseende baade Overveielse af,
 hvormeget det vil koste at indrette et eller flere
 Skibe til denne Brug, og dernæst ogsaa hvor der
 kan findes et passende Sted til dem, da de maa
 ligge paa en god Ankerplads, og dernæst mangler
 der endnu tilstrækkelige Undersøgelser af, hvor et
 Karantæneetablisement kunde anbringes i Land,
 og hvad det vilde koste. Svad Vn- dringsforlag
 Nr. 14 angaar, da'er det jo noget usædvanligt;
 det gaar jo nemlig ud paa, at de Foranstalt-
 ninger, der træffes i Genhold til § 12 af denne
 Lov, kunne sættes ud af Kraft ved en sam-
 stemmende Beslutning af begge Rigsdagens Af-
 delinger. Reglen maa være den, at de falde
 bort, naar der af begge Thing vedtages Beslut-
 ning i saa Henseende. Jeg tror, at man har et
 Sidespille til den Slags Bestemmelser i Lyds-
 land, men her have de hidtil været ubekjendte.
 Jeg tror imidlertid ikke, at der i Realiteten er
 nogen Betænkelighed ved at gaa ind derpaa, idet
 jeg ganske vist ikke kan tænke mig, at begge Rigs-
 dagens Afdelinger skulde blive enige om at sætte
 Karantæneforholdsregler ud af Kraft, naar der
 ikke var Grund dertil, jeg antager ikke, at nogen af
 Rigsdagens Afdelinger under saadanne Omstændig-
 heder let vilde vove at paatage sig Ansvarer saa-
 snart der blot var den mindste Fare forbunden
 med at ophæve disse Karantæneforanstaltninger.
 Det, der nærmest i mine Dine skulde retfærdig-
 gjøre denne exceptionelle Bestemmelse, der ellers

ikke fjendes i andre Love, er det, at disse Karan-
 tænebestemmelser og navnlig den store Karantæne,
 den, der omtales under andet Affnit II, uregtelig
 er en meget generende Bestemmelse for Handel og
 Wandel og Forholdsregler, som komme til at gribe
 meget dybt ind. Svad angaar Vn- dringsforlagene
 Nr. 15 og 17, som staa i Forbindelse med hin-
 anden, kan jeg sige, at jeg har ikke Noget imod
 dem at erindre. Det er mig velbekjendt, at gult
 Flag bruges mange Steder og ikke grønt, og det
 er derfor rimeligt, at de Skibe, som ikke have
 grønt, maaske have gult. Netop naar dette Alter-
 nativ tilføies, kan det maaske gaa an at ubelade
 Bestemmelsen om, at man benytter Nationalflaget.
 De øvrige Vn- dringsforlag kan jeg, efter at
 Mindretallets Forslag ere tagne tilbage, tiltræde,
 og jeg skal derfor ikke videre opholde det høie
 Thing.

Beth: Saaledes som den ærede Ordfører
 bemærkede, og som det jo ogsaa er sagt i Betænk-
 ningen, har der ikke i Udvalget i det Hele taget
 været fuld Tilfredshed med Lovforlaget fra de
 forskellige Synspunkter, saavel formelt som reelt.
 Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind her-
 paa, da der ikke foreligger noget tilstrækkeligt Til-
 knytningspunkt dertil i de Vn- dringsforlag, som
 ere stillede; men det, som har bevæget mig til at
 tage Ordet, var, at det i Udvalget blev bragt paa
 Bane og, jeg tror ogsaa, var et almindeligt Ønske,
 at et Forhold blev noget nærmere omtalt her i
 Salen, som jeg strax skal komme til; jeg veed
 ikke, om den ærede Ordfører netop paatog sig at
 bringe det paa Ordale, og om han i saa Tilfælde
 har glemt det. — Som det er ærede Medlemmer
 bekjendt, deler Lovforlaget sig i sin Bygning i 3
 Dele saaledes, at i Liden, hvor der ingen Fare be-
 frygtes, paalægges der de Skibe, som komme udenrigs
 fra, en Anmeldelsespligt og en Forbindtlighed til at
 erhverve Sundhedsbevis, det saakaldte „Praktika“.
 Naar derimod Fare befrygtes, stælnes Loven mel-
 lem to Tilfælde: det, som afhandles i Lovens an-
 det Affnit under I. og det, som afhandles i Lo-
 vens andet Affnit under II., det sidste dreier sig
 om pestagtige Sygdomme og foreskriver for dem
 og alene for dem Karantæne, medens det andet
 derimod dreier sig om andre smitsomme Sygdomme,
 hvad Naavn de end maatte have, og hvor farlig
 de end maatte optræde. Det Karakteristiske ved
 begge disse Affnit er, at vedkommende Sikkerheds-
 foranstaltninger kun træde i Kraft efter derom
 udgaaet Bekjendtgjørelse eller Anordning fra Su-
 stitsministeriet. Der har været Medlemmer i Ud-
 valget — idetmindste har det været Tilfældet med
 mig, — som have været nogen Tvivl om, hvor-
 vidt man kunde fuldstændig berolige sig i alle
 Tilfælde idetmindste ved den Bemyndigelse, som
 Lovforlagets 2det Affnit giver Justitsministeren,
 navnlig i saadanne Tilfælde, hvor andre Syg-
 domme end netop pestagtige Sygdomme optræde